

LIBČICKÉ KŘÍŽOVATKY

časopis libčického občanského spolku LOS

ROČNÍK I, ČÍSLO 1, SRPEN 2014

WWW.LIBCICKEKRIZOVATKY.CZ

Vážení občané Libčic, dovolujeme si Vám představit náš volební program. Na našich webových stránkách jsme ho zveřejnili 9. července 2014. Žádný program neobsáhne vše a do hloubky. V programu jsme popsali hlavní cíle, zásady a postupy vedoucí podle našeho nejlepšího svědomí k tomu hlavnímu – k **MĚSTU S DOBROU POVĚSTÍ**. To je naše krédo a program jsme podle toho i nazvali. Program najdete v samostatné příloze tohoto čísla.

Přejeme Vám zajímavé čtení. Váš LOS

HLEDÁME SPOJENCE

Vážení občané, od posledního vydání našich novin uběhlo několik týdnů a jsem rád, že vyvolaly velkou pozornost. Vládnoucí liběhradskou garnituru zaujaly natolik, že měla potřebu o nich psát a na červnovém zastupitelstvu o nich mluvit. Rada města dokonce Libčické křížovanky uvedla jako důvod pro odmítnutí našeho běžného oznamovacího inzerátu do Libčických novin o existenci spolku LOS.

To vše je dobré znamení. Nikoliv pro skupiny, které se budou ucházet o hlasy v podzimních komunálních volbách, ale pro libčické občany. Samotná existence Libčických křížovatek a výše popisované liběhradské reakce dokládají, že s blížícími se komunálními volbami bude v Libčicích více než dobrá nabídka angažovaných skupin lidí, připravovaných k boji nejenom o voličské hlasy, ale i ochotných nést břímě řízení a směřování našeho města v nadcházejících čtyřech letech.

V naší volební kampani nechceme a nebudeme používat fráze, které patří do rétoriky normalizačních sedmdesátých let, a bránit husákovský „klid k práci“. Nebudeme osočovat naše politické konkurenty, že vedou „špinavou kampaň“. To je oblíbený obrat těch, kteří proti věcným argumentům neumějí postavit nic jiného, než právě postranní hospodskou šuškanou nebo postup zamlčování, informování manipulace a demagogie ve veřejných projevech.

Podobně jako většina kandidátů z ostatních volebních subjektů chceme přinést Libčicím změnu k dalšímu stupni jejich rozvoje. Občané mají nárok na dobrou organizaci chodu obce a materiální zabezpečení veřejného životního prostoru. Co nejbližší jejich představám. Neméně důležitá je i změna charakteru mezilidských vztahů mezi reprezentanty občanů v zastupitelstvu. I k tomu se vztahuje náš cíl – **Město s dobrou pověstí**. Předpoklad toho ale je, aby byli na radnici lidé odvážní, nápadití a schopní myslet v souvislostech. Těžko očekávat, že ten, kdo neudrží myšlenku, nápad a souvislosti déle než pár hodin, bude něco víc než jen loutka v rukou jiných.

(pokračování na s. 4)

AD: Ve vedení města jsme ztratili důvěru

V Libčických novinách 8/2014 a na dalších místech reaguje rada města v čele se starostou Pavlem Bartošem na rozhovor „Ve vedení města jsme ztratili důvěru“ s jednatelem firmy Accon, dnes již bývalým nájemcem libčického koupaliště, Drahomírem Mejzrem (Libčické Křížovanky, červen 2014). Přinášíme jeho stručnou reakci.

Naposled jsme se viděli při rozhovoru o koupališti, kdy jste dali z důvodů nedodělků na straně města výpověď, řekl s Vámi tuto situaci někdo?

Upřímně řečeno - neřešil. Poté co jsem si přečetl reakce starosty Bartoše a rady města v regionálním tisku 5plus2 a Libčických novinách, tak osobně nemám zájem jednat s někým, kdo nás celou dobu chválí a poté, když má zodpovědně splnit své závazky a je na to opakovaně upozorňován, začne tvrdit pravý opak. V tuto chvíli to řeší naši právníci.

Společnost ACCON již podnikla a podnikne všechny právní kroky, jimiž se bude bránit lživým tvrzením současné Rady města a které se dotýkají dobrého jména naší firmy. Součástí těchto kroků bude i vyčíslení a následně vymáhání celkové výše škod, které naší firmě nelogickým, diletantským a dle našeho názoru nesprávným postupem stávající Rady města vznikly. Dále se k tomu nechci vyjadřovat, celou záležitost nechám na prošetření orgánů činných v trestním řízení.

Bylo vypsáno nové výběrové řízení na nájemce koupaliště, prý jste se také přihlásili?

Ano, my jsme byli a jsme připraveni areál plovárny provozovat a rozvíjet. Pronajímatel si musí beze zbytku plnit své povinnosti - to je základní podmínka jakékoli spolupráce. My jsme v městě Libčice nad Vltavou odvedli spoustu dobré práce a nemáme nic proti městu ani jejím občanům. Ale s tímto vedením města to bohužel nejde.

Jak jste ve výběru dopadli?

Neuspěli jsme, což se dalo předpokládat. S naší nabídkou rada města odmítla vybudování dětské skupiny, se kterou jsme nadále počítali, využití prázdné hluboké části bazénu na „Libčickou hopsárnu“ a spolupráci s významnými neziskovými organizacemi. Odmítla vlastně to, co jsme původně s rozvojem koupaliště plánovali. Nabídka byla napsána tak, aby město mohlo případně čerpat dotace.

Říkal jste, že se výsledek výběrového řízení dal předpokládat, proč?

Samotné výběrové řízení budilo dojem, že je připraveno někomu na míru a podle nás bylo diskriminační. Nemělo žádné konkrétní parametry výběru, jako například cenu, rozsah provozovaných aktivit a podobně. Tu věc budeme chtít samozřejmě po radě města vysvětlit. Každopádně ale přeji novému nájemci, aby se mu dařilo lépe než nám.

Říkal jste, že nabídka byla připravena k využití pro dotace?

Ano, na takovéto areály jsou vypisovány dotace, posíláme městu Libčice informace o jednotlivých výzvách různých dotací pro obec a města. Naposledy jsme poslali možnost žádat o dotace na rozšíření kapacity škol, další výzva, která běží, je na rozšíření kapacity mateřských školek a plánuje se výzva na budování bezbariérových chodníků. Ani na jednu z těchto tří možností nikdo z vedení města nereagoval.

Drahomíra Mejzra se ptal Matěj Štětka

Pozvánka

LIBČICKÁ HAŠLERKA

Libčický občanský spolek připravuje festival u příležitosti nadožitých 135. narozenin předního českého vlastence a písničkáře Karla Hašlera. **1. ročník festivalu s názvem „Libčická hašlerka“ proběhne v sobotu 4. října 2014 v prostorách zahrady Kulturního domu.** Přesný čas, program a místo upřesníme v dalším vydání Libčických křížovatek.

Na shledanou se těší LOS

Minulost překvapivě současná

V letech 1931–33 vycházely Libčické listy (LL). Byl to měsíčník, který přinášel zprávy nejen z naší obce, ale i širšího okolí. Dnes se LL nejvíce podobá periodikum *Náš region*, které čas od času přistane ve zdejších poštovních schránkách. Ovšem zpráv z naší obce bývalo v LL daleko více, ani dnešní radniční Libčické noviny by LL nemohly konkurovat. Protože LL se o život v obci zajímaly ze všech stran.

Zmíněné období bylo vrcholem hospodářské krize. To se v obsahu LL projevuje překvapivě málo. Jen pár zmínek.

Například zpráva z cihelny bratří Fischerů s titulkem *Bez práce: „Následkem dlouhotrvající krize zastavila továrna Bří Fischerové v Letkách většinu provozu a práci při kopání hlíny, čímž ocitlo se mnoho dělníků v této krušné době bez zaměstnání a výdělku. Doufáme však, že během příštího měsíce se situace opět zlepší.“* To se skutečně stalo, ale trvalo to déle, než redakce doufala...

Ozvěnou té doby byla také častá rozhodnutí místních radních o přidělování podpory zdejších nezaměstnaných. Mimochodem, podle tehdejšího zákona musel být publikován seznam těch, kteří řečenou podporu obdrželi. Co by tomu asi dnes řekl Úřad pro ochranu osobních údajů?

Jinak ovšem je obsah LL překvapivě podobný dnešní všednosti. Práce, obchod, občas černá kronika. Hodně místa pro hasiče. Sousedé se dohadují, občas urážejí a žalují, posléze se na stránkách LL vzájemně omlouvají. Občas se řeší rádobys vysoká politika...

V dubnu 1931 pod titulkem *Proč?* Otiskl redaktor Javůrek tento příspěvek, který cituji v úplnosti, beze změn, v původní podobě a bez komentáře:

„Docházejí nás stále dotazy, proč prý neuveřejňujeme obecní zprávy, vyhlášky a usnesení zastupitelstva, které naše čtenáře velmi zajímají. Dále upozorňují, že máme v obci svého tajemníka, který by zajisté rád věnoval tu půlhodinku v měsíci k sepsání vhodného referátu do našich Libčických Listů, tak jako se to děje u všech místních časopisů, kdybychom jej požádali.“

K vůli informaci podotýkáme, že jsme v tom smyslu dopsali na obecní úřad přímo již 16. března a dosud čekáme na vyřízení, které do uzávěrky listu ještě nedošlo. Inu není úřad jako úřad a proto čekejte trpělivě s námi, takže snad až v příštím čísle Vám budeme moci vyhovět.“

Zdlouhavé jednání divně kontrastuje s úředním nařízením, kde výhradně stojí, že úřady (a tedy také i náš obecní úřad) mají býti vždy plně k dispozici novinářům. V demokracii jsou noviny a hlavně nezávislé, důležitým faktorem kontroly, bez níž není demokracie.“

Řada článků a zpráv by mohla být bez úpravy publikována v dnešních dnech. V obci tehdy evidentně, krize nekrize, panoval čilý ruch v mnoha, někdy docela překvapivých směrech.

V čísle LL z ledna 1931 je například oznámení s titulkem *Také Libčice mají svoji královnu krásy?* Zajímavý je samozřejmě ten otázník na konci. Citace to ozřejmí: *„V Libčicích tou dobou dlící divadelní společnost pořádala také po vzoru velkoměst volbu královny krásy, o kterou se jevil mezi našemi „pannami“ neobyčejný zájem. Královnou krásy byla zvolena slečna Věra Rešlová z Libčic. Takto se povídá, že se asi jura, přehmátla.“*

Redaktor Javůrek nejen oním otázníkem dost riskoval. Zpochybnění krásy slečny Rešlové hrozilo pravděpodobnou odvetou z řad královských příbuzných. Ty panny dané do úvozůvek ovšem byly výzvou k reakci hromadné. Škoda, že další čísla LL nesdělují, zda čest královny krásy Věry Rešlové a libčických slečen vůbec, nebyla obráněna nějakým přímočarým způsobem.

Z kontextu celého působení redaktora Javůrka vyplývá, že byl vášnivým motocyklistou a členem Automobilové ligy, držitelem „vůdčího listu číslo 275.457 z roku 1929, který obdržel na základě řádného absolvování autoškoly inž. Kratochvíla v Praze.“ Motocykl parkoval u Franců, což byla jeho rodina, a pamětníci vědí, že bydleli v nízkém domku proti dnešnímu Městskému úřadu, kde později provozovali mandl. Hned za rohem je dnes autoškola pana Kouši. Ta tehdy ještě nebyla, a proto redaktor musel za vůdčím listem do Prahy.

Co ale existovalo už tehdy, byl dopravní problém tohoto prostoru, který i dnes je místem, na němž se předvádějí dovednosti dle Fittipaldiho. Libčické listy z ledna 1931 píší toto: *„V Libčicích na křižovatce proti hotelu Břejcha (to je dnešní MÚ – pozn. PeS) jezdí velmi často automobily a motocykly protizákonnou rychlostí, která jest trestná a může dojít k nějaké nehodě... Rovněž bravurní závodění místních motocyklistů obcí mělo by přestat.“*

Jak se z textu dále dozvídáme, podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu se tehdy za nedovolenou rychlost považovalo „více než 15 km na rovině a 6 km v zatáčkách“.

Inu, doba pokročila, rychlosti se zvýšily, ale problémy jsou pořád stejné.

Petr Schönfeld

Vytvořte si svůj volební program!

Pod tímto heslem jsme na našich webových stránkách www.libcickekrizovatky.cz vytvořili prostor, kam každý zájemce může zasílat své podněty, nápady i připomínky, které by měly mít své místo v úvahách budoucích zastupitelů. Jsme si totiž vědomi toho, že náš právě zveřejňovaný volební program, ačkoliv jsme se jej snažili tvořit s nadhledem, jistě nemůže obsáhnout nápady a potřeby Vás všech.

Myslíme si, že vedení města by se mělo ohlížet na přání a náměty svých občanů. Dalším důvodem je to, že by vedení města mělo průběžně tvořit a aktualizovat tzv. zásobník projektů a podnětů pro jeho tvorbu by mělo čerpat právě z názorů občanů. Je jenom na Vás, zda tuto příležitost pro sdělení Vašich představ, přání a cílů využijete. Nebojte se, přispějte a inspirujte nás svým nápadem.

O JEDNOM ZAPOMENUTÉM USNESENÍ RADY MĚSTA

Z REZOLUCÍ ADRESOVANÝCH VEDENÍ STRANY

Chceme klid a pořádek

Ke své těžké a náročné hornické práci potřebujeme klid a pořádek, který si nenecháme nikým narušovat. Jinak jsme připraveni také vyjít do ulic.

**Členové podnikové organizace KSČ
Dolu ČSM ve Stonavě, okres Karviná**

Odmítáme pouliční demonstrace, jejichž cílem je rušení veřejného pořádku a destabilizace společnosti. Vyzýváme studenty, všechny mladé lidi i povětšinou občany, aby plněním svých povinností prokázali svůj vztah ke společnosti a k naší socialistické vlasti. Představitelé vrcholných orgánů žádáme, aby urychleně řešili nahromaděné problémy.

**Delegáti celostátní konference KSČ ze závodu 1
Poldi – Spojené ocelárny Kladno**

Vyslovujeme plnou podporu opatřením k udržení klidného a pořádku. Je nezbytné využít všech zákonných sil a prostředků k zamezení vystupování těchto skupin, které usilují o likvidaci socialismu v naší vlasti.

Rozvíjíme organizátorskou a ideologickou práci, využíváme všech konferencí strany, ROH i pracovních porad, organizujeme besedy a aktivity na pracovištích s cílem zaujmout stanovisko k současnému politickému vývoji. Odsuzujeme ovlivňování části naší veřejnosti takovými stanovisky, jaká byla zaujata redakcí Mladé fronty a Svobodného slova 20. listopadu 1989.

Předsednictvo OV KSČ Bruntál

Odmítáme demagogický nátlak různých politických samovzanců a nelegálních skupin, které se neštítí využít těch nejhanebnějších prostředků a provokací k tomu, aby zastavily cestu socialistického rozvoje naší společnosti i za cenu konfrontace se státní mocí.

Jsmo přesvědčeni, že drtivá většina občanů našeho kraje chápe, že jediná kvalitní a povětšinou práce zajistí rozvoj naší společnosti. V zájmu této povětšinou práce potřebujeme klid, pořádek a život v míru.

Předsednictvo západočeského KV Národní fronty Plzeň

Jsmo připraveni úspěšně plnit úkoly hospodářského plánu letošního roku tak, jak se to stalo tradicí v minulých letech. A vytvořit předpoklad pro splnění úkolů osmé pětiletky. Jsmo si vědomi, že ke své práci potřebujeme především klid, pořádek a příznivé politické klima.

Proto odsuzujeme veškeré pokusy o politický rozvrat naší socialistické společnosti. Rozhodná opatření centrálních orgánů pod vedením KSČ mají naši plnou podporu.

**Pracovníci Severomoravských dřevozárských
závodů, Šumperk**

Pobuřuje nás dezinformace o údajných úmrtích vysokoškolských a zneužívání studentů a umělců. Proces přestavby a demokratizace není procesem jednoduchým a přímočarým. Je spojen s hledáním, provázen diskusí, třebením názorů a stanovisek. Jsmo pro dialog, ale ne pro otevřenou konfrontaci. Orgány a organizace Národní fronty v našem kraji budou nadále rozvíjet atmosféru pro konstruktivní práci a uvádět do života náměty obsažené v dokumentech OV KSČ a OV NF ČSSR k aktivizaci Národní fronty. V tom spatřujeme náš podíl na dialogu.

**Členství zasedání severomoravského
KV NF Ostrava**

Celý náš kolektiv rozhodně odsuzuje provokace, jejichž cílem není zlepšení života lidí, demokratizace společnosti a zdokonalení socialismu, ale společenský chaos. Jediná správná cesta je pracovat, využívat pracovní doby ke studiu a práci.

**Pracovníci oblastního ředitelství ČSD
Ústí nad Labem**

Ač jsem se šel podívat na poslední zasedání zastupitelstva především kvůli jednání o bodu Řešení nedostatečné kapacity školky, odcházel jsem plný dojmů z jiných otázek a odpovědí, které na zasedání zazněly. V souvislosti s dřívějším odmítnutím „Etického kodexu zastupitele“ zástupci Liběhradu na zasedání zastupitelstva 29. 2. 2012 mne zaujala informace, na kterou poukázal zastupitel Jiří Sochor. A sice že rada města ve složení: Ing. Pavel Bartoš, MBA, Ing. Vladimír Urbánek, Ing. Jiří Lain, Tomáš Hykeš přijala dne 14. 5. 2012 usnesení doporučující zastupitelstvu uhradit firmě Stavby Libčice s. r. o. (majitelé: František Hudek, Ing. Petr Kosík, Ing. Vladimír Urbánek, Ing. Antonín Hořínek) 1.600.000 Kč za vynaložené náklady na stavbu komunikace Ke Studánkám II. Hlasování o tomto doporučení rady města dosud na zasedání zastupitelstva neproběhlo. A jelikož rada města toto své doporučení zatím na žádném svém dalším jednání nerevokovala, je stále platné.

Pan tajemník s panem starostou vysvětlili, že o tomto doporučení již zastupitelstvo hlasovat nemusí, jelikož se „záležitost vyřešila jinak“ a hlasování by tak bylo bezpředmětné. Skutečnost, že rada města na svém nejbližším jednání poté, co se „záležitost vyřešila jinak“, toto doporučení neodvolala, tak jen dodává jistý punc šlendriánství zpětným kontrolám plnění usnesení rady, které by systematicky pracující radní měli provádět. To je však jen formální pohled na míru důslednosti práce rady města.

Pan tajemník s panem starostou vysvětlili, že o tomto doporučení již zastupitelstvo hlasovat nemusí, jelikož se „záležitost vyřešila jinak“ a hlasování by tak bylo bezpředmětné. Skutečnost, že rada města na svém nejbližším jednání poté, co se „záležitost vyřešila jinak“, toto doporučení neodvolala, tak jen dodává jistý punc šlendriánství zpětným kontrolám plnění usnesení rady, které by systematicky pracující radní měli provádět. To je však jen formální pohled na míru důslednosti práce rady města.

Skutečně mě ale zarazí fakt, že Ing. Vladimír Urbánek, člen rady města, doporučil s ostatními radními zastupitelstvu, aby město uhradilo 1.600.000 Kč firmě částečně vlastněné panem Ing. Vladimírem Urbánkem. Bez ohledu na to, zda je za tím zistiťný kalkul, nebo opravdová snaha o blaho libčických občanů, jednalo se v procesní rovině schvalování usnesení o střet

zájmů. A všichni radní to tak měli při svém jednání kvalifikovat. Pan radní Ing. Vladimír Urbánek, podle mého názoru, neměl morální právo pro takový návrh hlasovat.

Vzhledem k tomu, že pan Urbánek dle svých veřejných vystoupení žádný střet zájmů nepocituje ani v takto očividném případě, nedá se předpokládat, že by ze svého jednání vyvodil politickou odpovědnost a neprodleně se vzdal svého působení jak v radě města, tak i v zastupitelstvu. „Záležitost se přeci vyřešila jinak.“ Zhodnocení významu tohoto usnesení rady města tak bylo přeneseno na občany, kteří přijdou v říjnu volit v komunálních volbách.

Petr Nehasil

TISKOVÝ ZÁKON PO LIBČICKU

Město vydává ze společného městského rozpočtu Libčické noviny, spravuje městský web, tedy hlavní informační zdroje o dění ve městě. LN mají svou redakční radu a pravidla pro jejich vydávání usměrňuje tiskový zákon. Jedním z pravidel tohoto zákona je i povinnost vydavatele poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názor členů zastupitelstva. Takový je rámec, skutečnost je ale u nás často jinde.

Šéfredaktorku LN jsme požádali o uveřejnění inzerátu na web našeho nově založeného spolku LOS. K překvapení o věci rozhodla nikoliv redakční rada novin, ale dle sdělení paní šéfredaktorky přímo městská rada, a to zamítavě. Jako důvod uvádí, že „tento materiál obsahuje nejenom nepřesné, ale přímo i lživé informace poškozující dobré jméno města a jeho představitelů“.

Požádali jsme také o zveřejnění odkazu na náš spolkový web na stránkách města pod kapitolou „organizace a spolky“. Ani tady jsme nebyli úspěšní a rada města naši žádost zamítla.

Vedení města (Liběhrad) drží městské informační kanály hrazené z našich společných peněz pevně ve svých rukou a dává jasně najevo, čím hlas smí být slyšet. Pokud si chcete přečíst více o této kauze, navštivte www.libcickekrizovatky.cz

Tereza Nehasilová,

zastupitelka a spoluzakladatelka Libčického občanského spolku LOS

Některá prohlášení Liběhradu a jeho zastánců chtě nechtě připomínají doby dávno minulé. Inu, zvyk je železná košile. Rudé Právo, 21. 11. 1989.

Zdroj: Digitální archiv Ústavu pro českou literaturu AVČR

Pozvánka

NA VÝLET S KULÍŠKEM

Lesní školka Kulíšek zve všechny na svou první výpravu. V pondělí 1. září budeme vyrážet v 10:00 z libčické náplavky.

Zvány jsou nejen již přihlášené děti s rodiči a sourozenci, ale všichni, kdo mají chuť se projít a trochu si hrát. Svačinu, pití, peníze na přívoz a dobrou náladu s sebou!

Těší se na vás Eva Víšková a Kateřina Judová

...HLEDÁME SPOJENCE

(dokončení ze s. 1) Obtížně se spolupracuje s těmi, kteří jasně prokázali nezralost v personální politice úřadu a města bez respektu ke zpětné vazbě zastupitelstva a veřejnosti. Naopak dobře se spolupracuje s těmi, kteří umějí odlišovat prokázanou lidskou kvalitu a kvalifikaci od nutkání vyhověť svým vlastním předpojatostem směřovaným k „nepřátelům“ v opozici.

K tomu všemu potřebujeme spojení. A ty nenajdeme jinde než v zastupitelstvu. Nehledáme a nebudeme hledat nepřátele, protože ti Město s dobrou pověstí nevytvoří. Věříme, že v novém zastupitelstvu získá od voličů důvěru dostatek rozumných lidí s cíli a plány podobnými těm našim. Lidé zdatných a nadšených pro Libčice pracovat. Současně ale jasně říkáme, že kompromis ano, ale ne za každou cenu. V uplynulých letech jsme v místní komunální politice poznali vedle slušných lidí i ty, o nichž si myslíme, že jejich osobní hodnoty a charaktery jsou za hranici toho, kam až jsme v hledání kompromisů ochotni zajít. A toto stanovisko ať opravdu není přičítáno „špinavé kampani“, ale považujte ho za výsledek podrobné zkušenosti, která se bohužel těžko prokazuje občanům města, kteří nejsou podrobně zasvěceni do jeho chodu. Ale to je problém a riziko, které vědomě přijímáme.

Co zbývá dodat? Názory uvedené v Libčických křížovatkách nejsou jen názory mémi anebo mého současného kolegy v zastupitelstvu Luboše Harazina. Stejně tak jako minulé noviny i toto číslo jsme nepřipravovali jenom my dva. I když mne přičtení jejich monopolního autorství lichotí, je okruh tvůrců širší. Ty, které se o redakční tým a vlastně o celý LOS zajímají, zvu k návštěvě našich webových stránek www.libcickekrizovatky.cz. Kromě informací o našich členech a kandidátech do komunálních voleb tam najdete další zajímavé čtení.

*Matěj Štětka,
současný opoziční zastupitel a volební
lídr LOS, místostarosta Libčic
ve volebním období 2006–2010*

Na posvícení byly všechny sály plné

říká při vzpomínce na libčické posvícení dlouholetý sokol, házenkář, autor knihy o její bohaté historii, bývalý tajemník městského úřadu a v poslední řadě dědeček **František Převorovský**. Rozhovor s ním vedla jeho čtrnáctiletá vnučka Anna. Redakce Libčických křížovek věří, že je dobré dát příležitost mladším, aby prostřednictvím těch starších nám i sobě připomenuli nejenom to, co v našem městě bylo, ale i to, že lidé zde žijící tvoří společnou komunitu, v níž by lidé měli nalézt sílu nemyslet jenom na sebe a na své zájmy, ale i na ty druhé. Posvícení se k tomu přímo nabízí.

Pamatuješ si na posvícení, když jsi byl ještě malý?

Ano, pamatuji. To se k nám domů vždycky sjelo celé příbuzenstvo oslavovat. Maminka napekla koláče, udělala bramborový salát a usmažila řízky. Koláče jsme vždycky zdobili s ní, i když tatínek se k tomu moc neměl.

Jakou dobrotu jsi měl nejradši?

Nejradši ze všeho jsem měl řízek. Taky koláče jsem měl rád, nejvíce makový.

A kde se to celé posvícení vlastně konalo?

To víš, že nás děti zajímaly hlavně stánky s různými cetkami a dobrotami. Začínaly většinou u hřbitova (vedle současného oranžového hřiště) a někdy dosáhly až k nádraží.

Dříve se před libčickým posvícením konávala sokolská pouť. Sokolové si věci připravili a starali se o ně sami. Měli i sokolský cirkus, který předváděl ukázky z činnosti sokola, třeba cvičení na hrazdách.

Libčické posvícení 1945. Sokolská mládež předvedla českou a moravskou besedu.
Foto archiv F. Převorovského

A co se prodávalo ve stáncích?

Ve stáncích?... Všechno možný. Od perníčků a koláčů, přes látky, závěsy, hračky, řemeslné výrobky až po štetíčka nebo sklenice s medem. Vždycky si vzpomenu na ledomedocucnakládě naložený v čokoládě.

Ledomedocucnakládě naložený v čokoládě, co to bylo?

To byla taková sladká ledová tyčinka. Vždycky na pouti stál pán a ten měl vedle sebe krabici se suchým ledem. V té krabici byl ledomedocucnakládě naložený v čokoládě, ale nebyl jenom v čokoládě, většinou tam bylo na výběr z více příchutí. Když se na to zpětně podívám, byl to vlastně předchůdce dnešních nanuků.

Byla na posvícení taky tombola? Co se třeba dalo vyhrát?

Ne, tombola nebyla. I když... Byl tam papoušek a ten tahal z krabice lístečky, na kterých bylo napsáno, co jste vyhráli. Většinou mezi výhrami byly maličkosti jako prstýnek, štetíčko, náramek a tak dále.

A kolik bylo kolotočů?

Pokud se dobře vzpomínám, většinou byl velký kolotoč, dva malé a k tomu ještě houpačky.

Pamatuješ si ještě, kolik stálo povození na kolotoči?

No jistě, padesát haléřů. Hezké bylo to, že když někdo neměl na povození peníze, mohl vzít nějakou věc z domova (třeba vajíčka nebo hrušku) a povozit se za to. Babička Hanička vždycky vyprávěla, že se jednou za velkou hrušku máslovku vezla dvakrát.

Prý byl taky cirkus?

Pamatuju si, že jednou tam dva cirkusy byly. Předvedli se klauni, žongléři a hadi, které dokonce dávali pochovat i lidem v publiku.

Dědo, a teď závěrečná otázka: Co jsi měl na posvícení nejradši?

Asi prostě to, že je posvícení. Když jsem byl pak starší, tak se mi taky líbily taneční zábavy, které se konaly v hospodách Na Černé Hoře, v Sokolovně, Na Radosti, Na Hřišti (v Letkách). Všechny sály byly plné!

Rozhovor s Františkem Převorovským vedla Anna Štětková